

1651**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia 2 grudnia 2006 r.

w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej niezwiązanej z programami operacyjnymi

Na podstawie art. 6b ust. 11 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. Nr 109, poz. 1158, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, zwaną dalej „Agencją”, pomocy finansowej niezwiązanej z realizacją programów operacyjnych.

2. Pomoc finansowa może być udzielana, z zachowaniem warunków określonych w rozporządzeniu:

- 1) przedsiębiorcom;
- 2) podmiotom działającym na rzecz innowacyjności;
- 3) podmiotom działającym na rzecz rozwoju gospodarczego;
- 4) podmiotom działającym na rzecz zatrudnienia lub rozwoju zasobów ludzkich.

§ 2. 1. Pomoc finansowa udzielana przedsiębiorcom na podstawie § 3, § 5 ust. 2 pkt 2, § 7, § 16 ust. 1, wsparcie uzyskane przez podmiot na podstawie § 5 ust. 2 pkt 1, jeżeli podmiot ten podjął działalność gospodarczą, oraz wsparcie uzyskane przez przedsiębiorców w ramach klastra, o którym mowa w § 13, stanowi pomoc *de minimis*, o której mowa w art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 30; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 138).

2. Na podstawie rozporządzenia nie może być udzielona pomoc publiczna:

- 1) w wyniku której produkty krajowe uzyskałyby pozycję uprzywilejowaną w stosunku do produktów importowanych;
- 2) na działalność w zakresie:
 - a) eksportu,
 - b) przewozu osób i rzeczy,

c) produkcji, przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

3. Pomocą publiczną na działalność w zakresie eksportu jest pomoc publiczna bezpośrednio związana z wielkością eksportu, budową i funkcjonowaniem sieci dystrybucji oraz pomoc publiczna na pokrycie innych bieżących wydatków związanych z działalnością eksportową.

4. Pomoc finansowa, obejmująca pokrycie kosztów uczestnictwa w targach i wystawach, badań lub usług doradczych z zakresu wprowadzenia nowego lub istniejącego produktu na nowy rynek, nie stanowi pomocy publicznej na działalność w zakresie eksportu.

§ 3. 1. Agencja może udzielić mikroprzedsiębiorcy, małemu lub średniemu przedsiębiorcy mającemu siedzibę, a w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną — miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pomocy finansowej w formie bezzwrotnego wsparcia finansowego na uzyskanie ochrony prawa własności przemysłowej, zwanej dalej „wsparciem na ochronę własności przemysłowej”.

2. Wsparcie na ochronę własności przemysłowej jest udzielane z przeznaczeniem na pokrycie kosztów zgłoszenia wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego lub znaku towarowego do właściwego organu w celu uzyskania ochrony przyznawanej przez krajowe, regionalne lub międzynarodowe organy ochrony praw własności przemysłowej, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Wsparcie na ochronę własności przemysłowej nie może być udzielane z przeznaczeniem na pokrycie kosztów zgłoszenia wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego lub znaku towarowego do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej w celu uzyskania ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Wydatkami kwalifikującymi się do objęcia wsparciem na ochronę własności przemysłowej są, poniesione przez przedsiębiorcę w okresie 3 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o udzielenie wsparcia do dnia jego złożenia, wydatki na:

- 1) opłaty urzędowe za zgłoszenie wynalazku lub wzoru użytkowego na podstawie Układu o współpracy patentowej, sporządzonego w Waszyngtonie dnia 19 czerwca 1970 r., poprawionego dnia 2 października 1979 r. i zmienionego dnia 3 lutego

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 131, poz. 909).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 66, poz. 596 i Nr 216, poz. 1824, z 2004 r. Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110, Nr 179, poz. 1484 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 149, poz. 1074 i Nr 170, poz. 1217.

- 1984 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 70, poz. 303), obejmujące opłatę międzynarodową podstawową za zgłoszenie, opłatę międzynarodową za poszukiwanie oraz opłaty krajowe w fazach narodowych za zgłoszenie wnoszone do urzędów tych państw, w których zgłaszający ubiega się o patent lub prawo ochronne;
- 2) opłaty za zgłoszenie wynalazku w procedurze międzynarodowej na podstawie Konwencji o udzielaniu patentów europejskich (Konwencji o patencie europejskim), sporządzonej w Monachium dnia 5 października 1973 r., zmienionej aktem zmieniającym artykuł 63 Konwencji z dnia 17 grudnia 1991 r. oraz decyzjami Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej z dnia 21 grudnia 1978 r., 13 grudnia 1994 r., 20 października 1995 r., 5 grudnia 1996 r. oraz 10 grudnia 1998 r., wraz z Protokołami stanowiącymi jej integralną część (Dz. U. z 2004 r. Nr 79, poz. 737), obejmujące opłaty za zgłoszenie oraz opłaty za poszukiwanie;
- 3) opłaty za zgłoszenie w urzędzie patentowym Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej:
- a) wynalazku, obejmujące podstawową opłatę za zgłoszenie oraz opłatę za poszukiwanie,
- b) znaku towarowego, obejmujące podstawową opłatę za zgłoszenie za jedną klasę towarową oraz opłaty za oświadczenia,
- c) wzoru przemysłowego;
- 4) opłaty za zgłoszenie w urzędzie patentowym Japonii:
- a) wynalazku,
- b) znaku towarowego, obejmujące podstawową opłatę za zgłoszenie za jedną klasę towarową oraz dopłatę za każdą kolejną klasę towarową,
- c) wzoru przemysłowego;
- 5) opłaty za zgłoszenie w urzędzie patentowym Chińskiej Republiki Ludowej:
- a) wynalazku,
- b) znaku towarowego, obejmujące podstawową opłatę za zgłoszenie za jedną klasę towarową oraz dopłatę za każdy kolejny towar lub usługę w każdej klasie towarowej,
- c) wzoru przemysłowego;
- 6) opłaty za zgłoszenie znaku towarowego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. Urz. WE L 11 z 14.01.1994, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 1, str. 146, z późn. zm.), obejmujące podstawową opłatę za zgłoszenie oraz dopłatę za każdą kolejną klasę towarową powyżej trzech klas;
- 7) opłaty za zgłoszenie znaku towarowego na podstawie Porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków z dnia 14 kwietnia 1891 r., zrewidowanego w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r., w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., w Nicei dnia 15 czerwca 1957 r. i w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r. oraz zmienionego dnia 2 października 1979 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 116, poz. 514), oraz Protokołu do Porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków, sporządzonego w Madrycie dnia 27 czerwca 1989 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 13, poz. 129);
- 8) opłaty za zgłoszenie wzoru przemysłowego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz. Urz. WE L 3 z 5.01.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 27, str. 142), obejmujące podstawową opłatę za rejestrację jednego wzoru, dopłatę za rejestrację od 2 do 10 wzorów oraz dopłatę za rejestrację każdego wzoru powyżej liczby 10.
5. Kwota wsparcia na ochronę własności przemysłowej nie może być niższa niż 4 000 zł na jeden wniosek o udzielenie wsparcia na ochronę własności przemysłowej.
6. Wielkość wsparcia na ochronę własności przemysłowej nie może przekroczyć 80 % wydatków kwalifikujących się do objęcia wsparciem.
7. W przypadku poniesienia wydatków, o których mowa w ust. 4, w walucie obcej wsparcie na ochronę własności przemysłowej jest wypłacane w złotych, według średniego kursu tej waluty ogłaszanego w Narodowym Banku Polskim, obowiązującego w dniu poniesienia wydatku.
- § 4. 1. Agencja informuje o rozpoczęciu przyjmowania wniosków o udzielenie wsparcia na ochronę własności przemysłowej, zamieszczając ogłoszenie, w szczególności w powszechnie dostępnej sieci teleinformatycznej.
2. Do wniosku o udzielenie wsparcia na ochronę własności przemysłowej przedsiębiorca powinien dołączyć kopię zgłoszenia o objęcie ochroną wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego lub znaku towarowego wraz z kopią dokumentu potwierdzającego wniesienie pełnej opłaty, o której mowa w § 3 ust. 4, potwierdzone za zgodność z oryginałem przez wnioskodawcę. W przypadku dokumentów sporządzonych w języku obcym do wniosku o udzielenie wsparcia na ochronę własności przemysłowej dołącza się również tłumaczenie na język polski.
3. Agencja udostępnia formularze wniosków o udzielenie wsparcia na ochronę własności przemysłowej, w szczególności przez ich zamieszczenie w powszechnie dostępnej sieci teleinformatycznej.
4. Agencja udziela wsparcia na ochronę własności przemysłowej według kolejności wpływu kompletnych wniosków o jego udzielenie do Agencji.
5. Agencja niezwłocznie powiadamia pisemnie przedsiębiorcę o udzieleniu bądź odmowie udzielenia wsparcia na ochronę własności przemysłowej.

§ 5. 1. Agencja może udzielić podmiotowi zarejestrowanemu w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw w zakresie usług:

- 1) doradczych o charakterze ogólnym oraz
- 2) doradczych o charakterze proinnowacyjnym, oraz
- 3) informacyjnych

— zwanemu dalej „ośrodkiem KSU”, pomocy finansowej w formie bezzwrotnego wsparcia finansowego, zwanej dalej „wsparciem na rozwój technostarterów”.

2. Wsparcie na rozwój technostarterów jest udzielane z przeznaczeniem na:

- 1) świadczenie usług doradczych lub informacyjnych w zakresie podejmowania działalności innowacyjnej, dotyczących:
 - a) badania prawa własności przemysłowej dla innowacyjnego rozwiązania,
 - b) analizy rynku i potencjału rynkowego innowacyjnego rozwiązania oraz opracowania biznesplanu,
 - c) wyboru lokalizacji i negocjacji związanych z wynajmem lokalu przeznaczanego na miejsce wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę w parku technologicznym lub inkubatorze przedsiębiorczości,
 - d) rejestracji działalności gospodarczej

— na rzecz osoby niebędącej przedsiębiorcą, podejmującej działalność gospodarczą o charakterze innowacyjnym, jeżeli osoba ta jest twórcą lub współtwórcą innowacyjnego rozwiązania lub posiada prawo do wykorzystania innowacyjnego rozwiązania w planowanej działalności gospodarczej oraz wniesie opłatę ryczałtową na rzecz ośrodka KSU w wysokości 500 zł, a także zobowiąże się do niezwłocznego powiadomienia ośrodka KSU o zarejestrowaniu działalności gospodarczej;

- 2) świadczenie bezpłatnych usług doradczych związanych z bieżącym zarządzaniem przedsiębiorstwem oraz usług informacyjnych w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej dla przedsiębiorcy, który uzyskał wsparcie określone w § 7.

3. Wsparcie na rozwój technostarterów jest udzielane:

- 1) w części dotyczącej usług, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c lub d, pod warunkiem że realizacja usług, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a i b, potwierdзи celowość podjęcia działalności w zakresie innowacyjnego rozwiązania;
- 2) w części dotyczącej usług, o których mowa w ust. 2 pkt 2, pod warunkiem uzyskania przez przedsiębiorcę wsparcia określonego w § 7.

4. Wsparcie na rozwój technostarterów nie może być udzielone na świadczenie usług dla:

- 1) pracowników podmiotów zarejestrowanych w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw, a w przypadku podmiotów, w których usługi Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw są realizowane przez wyodrębnioną jednostkę organizacyjną — pracowników tych jednostek;

- 2) osób podejmujących działalność w zakresie:

- a) przewozu osób i rzeczy,
- b) produkcji, przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

5. Wsparcie na rozwój technostarterów jest przeznaczone na pokrycie uzasadnionych kosztów świadczenia usług, o których mowa w ust. 2, poniesionych przez ośrodek KSU i niepokrytych z innych źródeł. Kwota wsparcia z tytułu świadczenia tych usług na rzecz jednego podmiotu nie może przekroczyć:

- 1) w przypadku usług, o których mowa w ust. 2 pkt 1:

- a) 5 000 zł na usługi dotyczące badania prawa własności przemysłowej innowacyjnego rozwiązania,
- b) 6 500 zł na usługi dotyczące analizy rynku i potencjału rynkowego innowacyjnego rozwiązania oraz opracowania biznesplanu,
- c) 2 000 zł na usługi związane z wyborem lokalizacji i negocjacjami w sprawie najmu lokalu,
- d) 3 000 zł na usługi związane z rejestracją działalności gospodarczej,

- 2) w przypadku usług, o których mowa w ust. 2 pkt 2:

- a) 2 000 zł za pełny miesiąc świadczenia usług doradczych, począwszy od dnia zawarcia umowy o udzielenie przedsiębiorcy wsparcia, o którym mowa w § 7, łącznie nie więcej niż 12 000 zł,
- b) 3 000 zł za świadczenie usług informacyjnych

— przy czym osoby podejmujące działalność gospodarczą wspólnie oraz przedsiębiorców będących współnikami spółki cywilnej uznaje się za jeden podmiot.

§ 6. 1. Agencja kieruje do ośrodków KSU zaproszenie do składania wniosków o udzielenie wsparcia na rozwój technostarterów w terminie określonym w zaproszeniu.

2. Ośrodek KSU może złożyć nie więcej niż 5 wniosków o udzielenie wsparcia na rozwój technostarterów.

3. Wniosek o udzielenie wsparcia na rozwój technostarterów powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotu, na rzecz którego będą świadczone usługi;

- 2) określenie kwoty wsparcia;
- 3) opis świadczonych usług.

4. Agencja udziela wsparcia na rozwój technostarterów według kolejności wpływu wniosków o jego udzielenie do Agencji.

5. Agencja niezwłocznie powiadamia pisemnie ośrodek KSU o udzieleniu bądź odmowie udzielenia wsparcia na rozwój technostarterów. Odmowa udzielenia wsparcia na świadczenie usług nie stanowi przeszkody do złożenia przez ośrodek KSU kolejnego wniosku.

§ 7. 1. Agencja może udzielić mikroprzedsiębiorcy lub małemu przedsiębiorcy mającemu siedzibę, a w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną — miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pomocy finansowej w formie bezwrotnego wsparcia finansowego na rozpoczęcie działalności innowacyjnej, zwanej dalej „wsparciem dla technostarterów”.

2. Wsparcie dla technostarterów może być udzielone przedsiębiorcy, który spełnia następujące warunki:

- 1) wykonuje działalność gospodarczą na terenie parku technologicznego lub inkubatora przedsiębiorczości;
- 2) zamierza podjąć działalność innowacyjną zgodnie z biznesplanem opracowanym przez ośrodek KSU w ramach usług objętych wsparciem na rozwój technostarterów;
- 3) zobowiąże się do zapewnienia finansowania projektu w części nieobjętej wsparciem ze środków nie pochodzących z pomocy publicznej.

3. Wydatkami kwalifikującymi się do objęcia wsparciem dla technostarterów są poniesione po dniu zawarcia umowy o udzielenie wsparcia i związane z realizacją projektu wydatki na:

- 1) zakup wartości niematerialnych i prawnych, w tym autorskich praw majątkowych, praw patentowych lub licencji;
- 2) zakup nowych urządzeń i maszyn oraz wyposażenia i sprzętu z oprzyrządowaniem, wymienionych w grupie 3, 4, 5, 6 i 8 Klasyfikacji Środków Trwałych;
- 3) zakup usług w zakresie:
 - a) zaprojektowania produktu, usługi lub technologii wykonania produktu lub usługi,
 - b) przygotowania prototypu, w tym badania, ekspertyzy, opracowanie wzoru użytkowego,
 - c) wyprodukowania serii próbnej,
 - d) uzyskania certyfikatów wymaganych do wprowadzenia do obrotu produktu lub usługi,

e) transportu związanego z zakupem środków trwałych, o których mowa w pkt 2,

f) instalacji i serwisowania środków trwałych, o których mowa w pkt 2,

g) promocji produktu lub usługi do wysokości 20 % sumy wydatków objętych wsparciem, z wyłączeniem wydatków określonych w pkt 4;

4) podatek od towarów i usług zapłacony w związku z wydatkami, o których mowa w pkt 1—3, jeżeli brak jest prawnej możliwości odliczenia bądź zwrotu tego podatku.

4. Kwota wsparcia dla technostarterów nie może być niższa niż 50 000 zł ani nie może przekroczyć 180 000 zł.

5. Wielkość wsparcia dla technostarterów nie może przekroczyć 90 % wydatków kwalifikujących się do objęcia wsparciem.

6. Agencja może zażądać zwrotu udzielonego wsparcia dla technostarterów, w szczególności w przypadku gdy przedsiębiorca w ciągu 2 lat od dnia zawarcia umowy o udzielenie wsparcia, z powodu niedochowania należytej staranności, zaprzestanie lub ograniczy prowadzenie działalności innowacyjnej określonej we wniosku o udzielenie wsparcia dla technostarterów.

§ 8. 1. Agencja kieruje do przedsiębiorców, którzy korzystali z usług, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 1, zaproszenie do składania wniosków o udzielenie wsparcia dla technostarterów w terminie określonym w zaproszeniu.

2. Agencja informuje ośrodki KSU o skierowaniu zaproszenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Wniosek o udzielenie wsparcia dla technostarterów powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy składającego wniosek;
- 2) opis, szacunkowy kosztorys i harmonogram realizacji projektu, którego dotyczy wniosek;
- 3) określenie kwoty wsparcia dla technostarterów;
- 4) kopię umowy o świadczenie usług doradczych i informacyjnych zawartej pomiędzy wnioskodawcą a ośrodkiem KSU.

4. Formularze wniosków o udzielenie wsparcia dla technostarterów Agencja udostępnia przedsiębiorcom wraz z zaproszeniem, o którym mowa w ust. 1.

5. Agencja rozpatruje wnioski o udzielenie wsparcia dla technostarterów w terminie 3 miesięcy od dnia, w którym upływa termin składania tych wniosków.

6. Agencja, rozpatrując wnioski o udzielenie wsparcia dla technostarterów, bierze pod uwagę w szczególności:

- 1) stopień gotowości do prowadzenia działalności innowacyjnej;
- 2) potencjał rynkowy działalności innowacyjnej;
- 3) przewidywany wpływ zaplanowanych działań na rozwój przedsiębiorcy;
- 4) wysokość kosztów zaplanowanych działań w stosunku do ich przewidywanych rezultatów.

7. Agencja niezwłocznie powiadamia pisemnie przedsiębiorcę o udzieleniu bądź odmowie udzielenia wsparcia dla technostarterów.

§ 9. 1. Agencja może udzielić mikroprzedsiębiorcy, małemu lub średniemu przedsiębiorcy, mającemu siedzibę, a w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną — miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pomocy finansowej w formie pożyczki na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym, na okres nieprzekraczający 10 lat.

2. Pożyczka na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym nie może być udzielona przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej według kryteriów określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących udzielania pomocy publicznej³⁾ lub znajdującemu się w okresie restrukturyzacji przeprowadzanej z wykorzystaniem pomocy publicznej.

3. Pożyczka na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym jest udzielana pod warunkiem, że przedsiębiorca zapewni finansowanie inwestycji w części nieobjętej pożyczką.

4. Wydatkami kwalifikującymi się do objęcia pożyczką na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym są wydatki poniesione na:

- 1) zakup i wdrożenie wyników prac badawczo-rozwojowych;
- 2) zakup licencji krajowych lub zagranicznych, polegający na nabyciu uprawnień do wykorzystywania rozwiązań naukowych i technicznych oraz do świadczeń produkcyjnych;
- 3) zakup i montaż maszyn lub urządzeń;
- 4) budowę, rozbudowę lub modernizację budynków lub instalacji niezbędnych do wprowadzenia rozwiązania innowacyjnego;
- 5) zakup usług doradczych, z zastrzeżeniem ust. 6, w zakresie:

a) planowania inwestycyjnego, dotyczących:

- opracowania biznesplanu i studium wykonalności inwestycji,

³⁾ Kryteria te są określone w pkt 9—11 Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2).

- oceny wpływu inwestycji na środowisko,
- opracowania dokumentacji technicznej inwestycji,

b) wdrażania innowacji lub nowych technologii, dotyczących:

- opracowania i wdrażania strategii rozwoju przedsiębiorstwa w oparciu o nowe technologie lub rozwiązania innowacyjne,
- opracowania i wdrożenia strategii technologicznej przedsiębiorstwa, w tym studium wykonalności planowanych do wdrożenia technologii lub rozwiązań innowacyjnych,
- przygotowania do wdrożenia i wdrożenia nowych technologii lub rozwiązań innowacyjnych.

5. Do wydatków kwalifikujących się do objęcia pożyczką na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym nie zalicza się:

- 1) wydatków poniesionych przez przedsiębiorcę do dnia zawarcia umowy pożyczki, z zastrzeżeniem ust. 6;
- 2) podatku od towarów i usług.

6. Wydatki na zakup usług doradczych, o których mowa w ust. 4 pkt 5, kwalifikują się do objęcia pożyczką na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym do wysokości 15 % sumy wydatków kwalifikujących się do objęcia pożyczką, pod warunkiem że:

- 1) zostały poniesione przez przedsiębiorcę nie wcześniej niż sześć miesięcy przed złożeniem wniosku o udzielenie pożyczki na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym;
- 2) są niezbędne do realizacji inwestycji objętej wnioskiem o udzielenie pożyczki na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym.

7. Wielkość pożyczki na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym nie może przekroczyć 75 % wydatków kwalifikujących się do objęcia pożyczką.

8. Kwota pożyczki na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym nie może przekroczyć 2 000 000 zł.

9. Pożyczka na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym jest udzielana po przeprowadzeniu analizy ryzyka jej niespłacenia i po ustanowieniu należytego zabezpieczenia.

10. Pożyczka na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym jest oprocentowana nie niżej niż według stopy referencyjnej, określonej przez Komisję Europejską, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, obowiązującej w dniu zawarcia umowy o udzielenie pożyczki.

11. Umowa o udzielenie pożyczki na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym może przewidy-

wać karencję w jej spłacie, której okres nie może wykraczać poza okres planowanego wdrożenia przedsięwzięcia ani przekraczać 2 lat. W okresie karencji odsetki nie są kapitalizowane.

§ 10. 1. Agencja informuje o rozpoczęciu przyjmowania wniosków o udzielenie pożyczki na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym, podstawowych warunkach jej udzielania, miejscu składania oraz terminach rozpatrzenia wniosków, zamieszczając ogłoszenie, w szczególności w powszechnie dostępnej sieci teleinformatycznej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy składającego wniosek;
- 2) opis, szacunkowy kosztorys i harmonogram realizacji projektu, którego dotyczy wniosek;
- 3) określenie kwoty pożyczki na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym.

3. Agencja udostępnia formularze wniosków o udzielenie pożyczki na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym, w szczególności przez ich zamieszczenie w powszechnie dostępnej sieci teleinformatycznej.

4. Agencja, rozpatrując wnioski o udzielenie pożyczki na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym, bierze pod uwagę w szczególności:

- 1) przewidywany wpływ zaplanowanych działań na rozwój przedsiębiorcy;
- 2) wysokość kosztów zaplanowanych działań w stosunku do ich przewidywanych rezultatów;
- 3) trwałość rezultatów zaplanowanych działań;
- 4) zdolność wnioskodawcy do spłaty pożyczki oraz sposób zabezpieczenia spłaty pożyczki wraz z odsetkami.

5. Agencja niezwłocznie powiadamia pisemnie przedsiębiorcę o udzieleniu bądź odmowie udzielenia pożyczki na realizację inwestycji o charakterze innowacyjnym.

§ 11. 1. Agencja może udzielić mikroprzedsiębiorcy lub małemu przedsiębiorcy, mającemu siedzibę, a w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną — miejsce zamieszkania na terenie województwa objętego, zgodnie z postanowieniami umowy o wykorzystaniu środków pomocy przedakcesyjnej Unii Europejskiej, programem wspierania rozwoju przedsiębiorców za pomocą pożyczek, pomocy finansowej w formie pożyczki na realizację projektu rozwojowego przedsiębiorcy, zwanej dalej „pożyczką na rozwój działalności”.

2. Kwota pożyczki na rozwój działalności nie może przekroczyć 100 000 zł.

3. Wielkość pożyczki na rozwój działalności nie może przekroczyć 80 % wydatków kwalifikujących się do objęcia pożyczką na rozwój działalności.

4. Pożyczka na rozwój działalności jest udzielana na okres nieprzekraczający 3 lat.

5. Umowa o udzielenie pożyczki na rozwój działalności może przewidywać karencję w jej spłacie, która nie może przekraczać 6 miesięcy. W okresie karencji odsetki nie są kapitalizowane.

6. Do pożyczki na rozwój działalności stosuje się odpowiednio przepisy § 9 ust. 2, 9 i 10.

§ 12. 1. Agencja udziela pożyczek na rozwój działalności według kolejności wpływu wniosków o ich udzielenie do Agencji.

2. Do udzielania pożyczek na rozwój działalności stosuje się odpowiednio przepisy § 10 ust. 2 i 5.

§ 13. 1. Agencja może udzielić koordynatorowi klastra, spełniającemu warunki określone w ust. 4, pomocy finansowej w formie bezzwrotnego wsparcia finansowego na realizację projektu dotyczącego rozwoju klastra w zakresie współpracy krajowej lub międzynarodowej, promocji, podnoszenia kwalifikacji koordynatora klastra lub podmiotów funkcjonujących w ramach klastra oraz działań innowacyjnych, zwanej dalej „wsparciem na rozwój klastra”.

2. Przez klaster rozumie się przestrzenną i sektorową koncentrację podmiotów działających na rzecz rozwoju gospodarczego lub innowacyjności oraz co najmniej dziesięciu przedsiębiorców, wykonujących działalność gospodarczą na terenie jednego lub kilku sąsiednich województw, konkurujących i współpracujących w tych samych lub pokrewnych branżach oraz powiązanych rozbudowaną siecią relacji o formalnym i nieformalnym charakterze, przy czym co najmniej połowę podmiotów funkcjonujących w ramach klastra stanowią przedsiębiorcy.

3. Koordynatorem klastra może być:

- 1) fundacja,
- 2) stowarzyszenie zarejestrowane,
- 3) spółka akcyjna,
- 4) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,
- 5) organizacja przedsiębiorców działająca na podstawie:
 - a) ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 979 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1304),
 - b) ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o samorządzie zawodowym niektórych przedsiębiorców (Dz. U. Nr 35, poz. 194 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 769 i 770),

c) ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. Nr 35, poz. 195, z późn. zm.⁴⁾)

— których podstawowym przedmiotem działalności jest realizacja przedsięwzięć na rzecz przedsiębiorców oraz na rzecz współpracy przedsiębiorców z jednostkami naukowymi, szkołami lub organami administracji samorządowej.

4. Wsparcie na rozwój klastra może być udzielone koordynatorowi klastra, który spełnia następujące warunki:

- 1) posiada siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) nie działa dla zysku lub przeznaczają zysk na cele związane z zadaniami realizowanymi przez Agencję;
- 3) zatrudnia pracowników posiadających kwalifikacje niezbędne do świadczenia usług na rzecz podmiotów funkcjonujących w ramach klastra;
- 4) posiada doświadczenie w zakresie zarządzania klastrem oraz świadczenia usług na rzecz podmiotów funkcjonujących w ramach klastra;
- 5) zobowiąże się do:
 - a) zapewnienia równego i bezpłatnego dostępu wszystkim podmiotom funkcjonującym w ramach klastra do usług, szkoleń, materiałów, wartości niematerialnych i prawnych, środków trwałych i wyposażenia powstałego lub nabytego w ramach projektu,
 - b) zapewnienia wkładu własnego w części nieobjętej wsparciem, przy czym za wkład własny nie uznaje się wydatków, o których mowa w ust. 7,
 - c) niezbywania nabytych w ramach projektu środków trwałych w ciągu 2 lat od dnia zakończenia projektu, przy czym za dzień zakończenia projektu przyjmuje się dzień złożenia przez koordynatora klastra w Agencji końcowego rozliczenia wsparcia, potwierdzającego zakończenie realizacji projektu.

5. Zaświadczenia o pomocy *de minimis* udzielanej w ramach wsparcia, o którym mowa w ust. 1, wydaje:

- 1) koordynator klastra przedsiębiorcom funkcjonującym w ramach klastra;
- 2) Agencja koordynatorowi klastra.

6. Wydatkami kwalifikującymi się do objęcia wsparciem na rozwój klastra są poniesione przez koordynatora klastra po dniu zawarcia umowy o udzielenie wsparcia:

- 1) niezbędne do realizacji projektu wydatki na:
 - a) zakup towarów i usług,

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1992 r. Nr 75, poz. 368, z 1996 r. Nr 43, poz. 189, z 1997 r. Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934 oraz z 2000 r. Nr 88, poz. 983.

b) zakup nowych urządzeń i maszyn oraz sprzętu z oprzyrządowaniem wyszczególnionych w grupie 3, 4, 5 i 6 Klasyfikacji Środków Trwałych oraz wymienionych w rodzajach 800, 801 i 802 tej Klasyfikacji,

c) zakup nowych urządzeń oraz wyposażenia biurowego wymienionych w rodzaju 803 Klasyfikacji Środków Trwałych,

d) udział w konferencjach, seminariach, szkoleniach, targach i wystawach, giełdach lub wizytach studyjnych,

e) zakup wartości niematerialnych i prawnych związanych z transferem technologii drogą nabycia praw patentowych, licencji, know-how, w tym nieopatentowanej wiedzy technicznej;

2) wydatki na pokrycie kosztów administracyjno-biurowych związane bezpośrednio z realizacją projektu.

7. Do wydatków kwalifikujących się do objęcia wsparciem na rozwój klastra nie zalicza się wydatków:

- 1) finansowanych lub współfinansowanych z innych środków publicznych;
- 2) na nabycie prawa własności nieruchomości, spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu lub na ustanowienie odrębnej własności lokalu;
- 3) na nabycie prawa użytkowania wieczystego;
- 4) związanych z remontem budynków lub pomieszczeń;
- 5) na podatek od towarów i usług, chyba że brak jest prawnej możliwości odliczenia bądź uzyskania zwrotu tego podatku;
- 6) na zakup urządzeń, maszyn oraz sprzętu z oprzyrządowaniem innych niż wyszczególnione w ust. 6 pkt 1 lit. b);
- 7) na zakup urządzeń oraz wyposażenia biurowego innych niż wyszczególnione w ust. 6 pkt 1 lit. c);
- 8) na pokrycie kosztów administracyjno-biurowych w kwocie przekraczającej 5 000 zł za pełny miesiąc realizacji projektu.

8. Kwota wsparcia na rozwój klastra nie może być niższa niż 150 000 zł ani nie może przekroczyć 550 000 zł.

9. Wielkość wsparcia na rozwój klastra nie może przekroczyć 95 % wydatków kwalifikujących się do objęcia wsparciem.

§ 14. 1. Agencja informuje o rozpoczęciu przyjmowania wniosków o udzielenie wsparcia na rozwój klastra, podstawowych warunkach jego udzielania, miejscu składania oraz terminach rozpatrzenia wniosków, zamieszczając ogłoszenie, w szczególności w powszechnie dostępnej sieci teleinformatycznej.

2. Koordynator klastra może złożyć wyłącznie jeden wniosek o udzielenie wsparcia na rozwój klastra, obejmujący projekt dotyczący jednego klastra.

3. Wniosek o udzielenie wsparcia na rozwój klastra powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie koordynatora klastra oraz podmiotów funkcjonujących w ramach klastra, ze wskazaniem miejsca wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorców funkcjonujących w ramach klastra;
- 2) opis, szacunkowy kosztorys i harmonogram realizacji projektu, którego dotyczy wniosek;
- 3) określenie kwoty wsparcia na rozwój klastra.

4. Agencja udostępnia formularze wniosków o udzielenie wsparcia na rozwój klastra, w szczególności przez ich zamieszczenie w powszechnie dostępnej sieci teleinformatycznej.

5. Rozpatrując wnioski o udzielenie wsparcia na rozwój klastra, Agencja bierze pod uwagę w szczególności:

- 1) przewidywany wpływ projektu na wzmocnienie konkurencyjności przedsiębiorców funkcjonujących w ramach klastra;
- 2) wysokość kosztów zaplanowanych działań w stosunku do ich przewidywanych rezultatów;
- 3) trwałość rezultatów projektu.

6. Agencja niezwłocznie powiadamia pisemnie koordynatora klastra o udzieleniu bądź odmowie udzielenia wsparcia na rozwój klastra.

§ 15. 1. Agencja może udzielić regionalnej instytucji finansującej pomocy finansowej w formie bezzwrotnego wsparcia finansowego na pokrycie wydatków tej instytucji związanych z zarządzaniem zadaniami z zakresu rozwoju przedsiębiorczości i rozwoju zasobów ludzkich zleconymi jej przez Agencję na podstawie art. 6d ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, zwanej dalej „wsparciem na koszty operacyjne”.

2. Kwota wsparcia na koszty operacyjne nie może przekroczyć wysokości wydatków określonych w ust. 1, faktycznie poniesionych przez regionalną instytucję finansującą.

3. Agencja kieruje do regionalnej instytucji finansującej zaproszenie do negocjacji w celu zawarcia umowy o udzielenie wsparcia na koszty operacyjne.

§ 16. 1. Agencja może udzielić podmiotowi zarejestrowanemu w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw pomocy finansowej przeznaczonej na wzmocnienie potencjału tego podmiotu.

2. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1, jest udzielana w formie finansowania kosztów usług doradczych, szkoleniowych i informacyjnych, świadczonych bezpłatnie podmiotom określonym w ust. 1 przez usługodawców wybranych przez Agencję w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych.

3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, wykonuje działalność gospodarczą, pomoc finansowa może być udzielana wyłącznie jako pomoc *de minimis*.

4. Agencja kieruje ofertę korzystania z pomocy, o której mowa w ust. 1, do podmiotów zarejestrowanych w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw.

§ 17. 1. Agencja może udzielić podmiotom zarejestrowanym w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw w zakresie usług informacyjnych pomocy finansowej w formie bezzwrotnego wsparcia finansowego na świadczenie bezpłatnych usług informacyjnych dla przedsiębiorców, zwanej dalej „wsparciem na usługi informacyjne”.

2. Wydatkami kwalifikującymi się do objęcia wsparciem na usługi informacyjne są, poniesione po dniu złożenia wniosku o udzielenie wsparcia, wydatki na wynagrodzenia osób bezpośrednio świadczących usługi, w tym z tytułu umów zlecenia bądź umów o dzieło zawartych z osobami fizycznymi bezpośrednio świadczącymi usługi, wraz ze składkami na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

3. Wielkość wsparcia na usługi informacyjne może wynosić do 100 % wydatków, o których mowa w ust. 2.

4. Agencja kieruje zaproszenie do składania wniosków o udzielenie wsparcia na usługi informacyjne do podmiotów, o których mowa w ust. 1.

5. Agencja, rozpatrując wnioski o udzielenie wsparcia na usługi informacyjne, bierze pod uwagę:

- 1) kwalifikacje i doświadczenie osób bezpośrednio świadczących usługi informacyjne dla przedsiębiorców;
- 2) zadeklarowaną przez podmiot wysokość wydatków kwalifikujących się do objęcia wsparciem na usługi informacyjne.

§ 18. 1. Agencja może udzielić osobie prawnej, mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i prowadzącej na podstawie umowy z Komisją Europejską ośrodek „Euro Info”, pomocy finansowej w formie bezzwrotnego wsparcia finansowego na realizację zadań ośrodka „Euro Info” związanych ze świadczeniem usług dla mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, w szczególności w zakresie:

- 1) udostępniania informacji istotnych dla przedsiębiorców oraz organizowania współpracy między nimi;
- 2) wspomagania przedsięwzięć innowacyjnych, w tym związanych z transferem wiedzy i technologii;
- 3) zachęcania przedsiębiorców do udziału w realizacji programów Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań i rozwoju technologii.

2. Wsparcie jest udzielane z przeznaczeniem na pokrycie wydatków związanych z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych od dnia 1 stycznia 2007 r., w części nieobjętej finansowaniem z budżetu Unii Europejskiej.

3. Kwota wsparcia nie może przekroczyć kwoty wydatków, o których mowa w ust. 2, faktycznie poniesionych przez osobę prawną, o której mowa w ust. 1.

4. Agencja kieruje zaproszenie do negocjacji w celu zawarcia umowy o udzielenie wsparcia do podmiotów spełniających warunki określone w ust. 1.

§ 19. 1. Agencja może udzielić podmiotowi określone w ust. 3 pomocy finansowej w formie bezzwrotnego wsparcia finansowego przeznaczonego na powiększenie wyodrębnionego księgowo funduszu z udziałem środków pochodzących od jednostek samorządu terytorialnego, zwanego dalej „funduszem pożyczkowym”, służącego łagodzeniu problemów rynku pracy, zwanej dalej „wsparciem na powiększenie funduszu pożyczkowego”.

2. Wsparcie na powiększenie funduszu pożyczkowego może być udzielone w związku z gwałtownym pogorszeniem sytuacji na lokalnym rynku pracy.

3. Wsparcie na powiększenie funduszu pożyczkowego może być udzielone osobie prawnej, posiadającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która:

- 1) nie działa w celu osiągnięcia zysku lub przeznaczają zysk na cele związane z zadaniami realizowanymi przez Agencję;
- 2) uchwałą właściwego organu utworzyła fundusz pożyczkowy, przeznaczony wyłącznie na udzielanie pożyczek małym przedsiębiorcom, wykonującym działalność gospodarczą na danym lokalnym rynku pracy, przy czym:
 - a) udzielane pożyczki są oprocentowane nie niżej niż według aktualnej stopy referencyjnej, określonej przez Komisję Europejską, publikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej,
 - b) pożyczki są udzielane po przeprowadzeniu analizy ryzyka ich niespłacenia i po ustanowieniu należytego zabezpieczenia,
 - c) określona została maksymalna wysokość pożyczki, nieprzekraczająca 120 000 zł,
 - d) pożyczki nie są udzielane przedsiębiorcom znajdującym się w sytuacji, o której mowa w § 9 ust. 2,
 - e) środki ze spłaty pożyczek, odsetki od udzielonych pożyczek oraz odsetki wynikające z przechowywania tych kwot na rachunku bankowym powiększają fundusz pożyczkowy, z zastrzeżeniem ust. 4;

3) posiada niezbędny potencjał ekonomiczny i techniczny do udzielania pożyczek, o których mowa w pkt 2;

4) zatrudnia pracowników posiadających kwalifikacje niezbędne do udzielania pożyczek, o których mowa w pkt 2.

4. Środki funduszu pożyczkowego, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. e, mogą być przeznaczone na uzasadnione koszty operacyjne funduszu pożyczkowego w wysokości nieprzekraczającej 55 % uzyskanych odsetek od udzielonych pożyczek.

5. Wydatkami kwalifikującymi się do objęcia wsparciem na powiększenie funduszu pożyczkowego jest wartość pożyczek udzielonych ze środków tego funduszu po zawarciu umowy o udzielenie wsparcia.

6. Kwota wsparcia na powiększenie funduszu pożyczkowego nie może przekroczyć 8 000 000 zł.

§ 20. 1. Agencja kieruje zaproszenie do złożenia oferty do osób prawnych, spełniających warunki określone w § 19 ust. 3.

2. Agencja dokonuje wyboru osoby prawnej, której zostanie udzielone wsparcie na powiększenie funduszu pożyczkowego, biorąc pod uwagę:

- 1) przedmiot działalności osoby prawnej, przy czym preferowane są osoby prawne, które oprócz działalności określonej w § 19 ust. 3 pkt 2 i z nią związanej nie wykonują innej działalności;
- 2) siedzibę osoby prawnej;
- 3) sytuację finansową osoby prawnej;
- 4) wysokość funduszu pożyczkowego w stosunku do terytorialnego zasięgu jego działania;
- 5) kwalifikacje osób zatrudnionych przy udzielaniu pożyczek;
- 6) sytuację na lokalnym rynku pracy, na którym ma być prowadzona działalność funduszu.

§ 21. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 22. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 17 sierpnia 2004 r. w sprawie udzielania przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości pomocy finansowej niezwiązanej z programami operacyjnymi (Dz. U. Nr 181, poz. 1877 oraz z 2005 r. Nr 127, poz. 1064 i Nr 147, poz. 1230).

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *P. G. Woźniak*